

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1977-1978

22 JUNI 1978

WETSVOORSTEL

houdende coördinatie tussen de wetgeving op de ziekte- en invaliditeitsverzekering enerzijds en de wetgeving op de tegemoetkomingen aan minder-validen anderzijds

{Ingediend door de heer Flamant}

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Er gaan steeds meer stemmen op die aandringen op een coördinatie van de bestaande voorzieningen voor de minder-validen. Ongetwijfeld is een vereenvoudiging en rationalisatie vereist van de bestaande reglementeringen die thans naast elkaar bestaan.

Bij het overlopen van de voornaamste reglementeringen terzake valt onmiddellijk het groot aantal diensten, departementen en fondsen op die bij het gehandicaptenbeleid zijn betrokken.

Dar ingevolge een dergelijke verscheidenheid, de minder-valide geen al te duidelijk inzicht heeft in zijn rechten hoeft geen betoog. Zeer dikwijls is hij het eerste slachtoffer van die complexiteit.

Zo heeft de toekenning van een tegemoetkoming door de Dienst voor Tegemoetkomingen aan minder-validen gevolgen voor de berekening van de uitkeringen in de sector ziekte en invaliditeit.

Inderdaad, zowel artikel 231 van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering als artikel 29, § 1, 3° lid van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van de zelfstandigen bepalen dat de uitkeringen verminderd worden wanneer een tegemoetkoming in het raam van de wet van 27 juni 1969 wordt toegekend.

Het gebeurt niet zelden dat de aanvraag om tegemoetkoming pas ingediend wordt nadat de minder-valide reeds uitkeringen geniet in het stelsel van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Doorgaans wordt de beslissing houdende toekenning van een tegemoetkoming pas na verscheidene maanden bekend, zodat de minder-valide geheel buiten zijn wil om soms belangrijke sommen dient terug te betalen aan de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Chambre des Représentants

SESSION 1977-1978

22 JUIN 1978

PROPOSITION DE LOI

établissant une coordination entre, d'une part, la législation relative à l'assurance maladie-invalidité et, d'autre part, la législation relative à l'octroi d'allocations aux handicapés

(Déposée par M. Flamant)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Il est insisté de plus en plus pour procéder à une coordination entre les diverses dispositions qui concernent les handicapés. Il est sans aucun doute indispensable de simplifier et de rationaliser les réglementations distinctes qui coexistent actuellement.

L'examen des principales réglementations en la matière révèle immédiatement l'existence d'un grand nombre de services, de départements et de fonds qui s'occupent de la politique relative aux handicapés.

Il va sans dire que le handicapé distingue mal ses droits face à une telle diversité. Il est souvent la première victime de cette complexité.

L'octroi d'une allocation par le Service des allocations aux handicapés a, par exemple, une incidence sur le calcul des indemnités du secteur maladie-invalidité.

L'article 231 de l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un système d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité, ainsi que l'article 29, § 1er, 3e alinéa, de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants prévoient en effet que les indemnités sont réduites lorsqu'il est accordée une allocation dans le cadre de la loi du 27 juin 1969.

Il n'est pas rare que la demande d'allocation ne soit introduite que lorsque le handicapé bénéficie déjà d'indemnités du régime d'assurance maladie-invalidité.

La décision concernant l'octroi d'une allocation n'est en général notifiée qu'après plusieurs mois, de sorte que le handicapé, dont la responsabilité n'est nullement en cause, doit parfois rembourser des sommes importantes à l'assurance maladie-invalidité.

Om deze onhebbelijke werksituatie verholpen ware het wenselijk dat de verzekeringsinstelling in kennis wordt gesteld zowel van de aanvraag als van de beslissing inzake de tegemoetkoming aan minder-validen.

Het aan elkaar doorspelen van de nodige inlichtingen door de twee betrokken administratieve diensten zou ertoe moeten leiden dat het bedrag van de ten onrechte uitbetaalde ziekte-uitkeringen onmiddellijk in mindering wordt gebracht van de achterstallen inzake tegemoetkomingen.

Aldus zou de minder-valide gespaard blijven van de al te veelvuldige formaliteiten die gepaard gaan met een terugvordering en van de hiermee gepaard gaande besloemeningen.

E. FLAMANT

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Bij ontvangst van een aanvraag om tegemoetkoming in uitvoering van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen, stelt de Dienst voor Tegemoetkomingen aan Minder-validen van het Ministerie van Sociale Voorzorg de verzekeringsinstelling of de Nationale Hulpkas, waarbij de minder-valide is aangesloten in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, in kennis van deze aanvraag.

Art. 2

De in artikel 1 bedoelde verzekeringsinstelling of Nationale Hulpkas worden eveneens in kennis gesteld van de door de Minister tot wiens bevoegdheid de Sociale Voorzorg behoort of van de door hem gemachtigde ambtenaar getroffen beslissing over de aanvraag om tegemoetkoming.

Art. 3

Zo er reden is om de uitkeringen, verworven overeenkomstig artikel 231 van het koninklijk besluit van 4 november 1963 tot uitvoering van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering of artikel 29, § 1, 30, 1ste lid, van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een verzekering tegen arbeidsongeschiktheid ten voordele van de zelfstandige te verminderen wegens toekenning van een tegemoetkoming aan minder-validen, wordt door de Dienst belast met de betaalbaarstelling van de tegemoetkoming, het bedrag aan ziekte- of invaliditeitsuitkeringen dat ten onrechte werd uitgekeerd in mindering gebracht van de achterstallen.

Het aldus ingehouden bedrag wordt overgemaakt aan de verzekeringsinstelling of de Nationale Hulpkas die, met ingang van de aanvangsdatum van de tegemoetkomingen aan minder-validen, instonden voor ziekte- en invaliditeitsuitkeringen.

9 juni 1978.

E. FLAMANT
H. DE CROO
J. DEFRAIGNE

Afin de remédier à cette situation intolérable, il serait souhaitable que l'organisme assureur soit informé, à la fois de la demande et de la décision concernant l'allocation.

La communication réciproque des renseignements nécessaires par les deux services administratifs concernés devrait avoir pour effet de faire entrer d'emblée le montant des indemnités de maladie-invalidité indûment octroyées en déduction des arriérés d'allocations.

Ainsi le handicapé ne serait-il plus astreint à la trop grande multitude de formalités accompagnant un recouvrement et serait-il libéré des tracasseries qui s'ensuivent.

PROPOSITION DE LOI

Article 1

A la réception d'une demande d'allocation en exécution de la loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés, le Service des allocations aux handicapés auprès du Ministère de la Prévoyance sociale informe de cette demande l'organisme assureur ou la Caisse auxiliaire nationale à laquelle le handicapé est affilié dans le cadre de l'assurance maladie-invalidité.

Art. 2

L'organisme assureur ou la Caisse auxiliaire nationale visés à l'article 1 sont également informés de la décision prise au sujet de cette demande d'allocation par le Ministre qui a dans ses attributions la prévoyance sociale ou par le fonctionnaire délégué par ce dernier.

Art. 3

Si, en raison de l'octroi d'une allocation aux handicapés, il y a lieu de diminuer les indemnités acquises en vertu de l'article 231 de l'arrêté royal du 4 novembre 1963 portant exécution de la loi du 9 août 1963 instituant et organisant un régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité ou de l'article 29, § 1er, 30, premier alinéa, de l'arrêté royal du 20 juillet 1971 instituant un régime d'assurance contre l'incapacité de travail en faveur des travailleurs indépendants, le Service chargé du paiement de l'allocation fait entrer en déduction des arriérés d'allocations l'indû d'indemnités de maladie et d'invalidité.

Le montant ainsi retenu est transféré à l'organisme assureur ou à la Caisse auxiliaire nationale qui, à partir de la date de prise de cours des allocations aux handicapés, étaient responsables de l'octroi des indemnités de maladie-invalidité.

9 juin 1978.